

Atsiliepiniai apie Respublikinį patriotinės dainos solinio dainavimo konkursą 2008 metais

Mums didelė garbė dalyvauti šiame didžiame įvykyje! Iš tiesų buvo labai malonu stebėti tokių gražų būrelį jaunimo, mielai dainuojantį lietuviškas dainas.

Nuoširdi padėka konkurso rengėjams, už nuostabią idėją, gerą organizaciją. Norėtume pasiūlyti, kad kitame konkurse galėtų dalyvauti ne tik solistai, bet ir ansambliai.

Tikimės, kad šiam konkursui bus lemta plėstis ir klestėti.

Lina ir Kęstutis Jaskevičiai,
Vilniaus r. Rudaminos „Ryto“ gimnazijos muzikos mokytojai

Į Respublikinį patriotinės dainos solinio dainavimo konkursą važiauvau pirmą kartą, todėl labai jaudinausi ir atsakingai ruošiausi, juolab, kad buvau vienintelė atstovė iš Raseinių rajono. Pats konkursas, jo organizavimas paliko šiltus ir gerus prisiminimus. Iškovotas II laipsnio laureato diplomai ir speciali nominacija už geriausiai atliktą lietuvių liaudies dainą *a cappella* respublikiniame konkurse man yra didelė garbė.

Labai kompetentigą vertinimo komisiją, kuriai vadovavo pirmininkas Lietuvos muzikos ir teatro akademijos lektoriaus, mokytojas ekspertas Rolandas Aidukas, sudarė profesionalūs muzikai ir dainininkai. Mano manymu, konkurentai buvo stiprūs, gerai pasiruošę konkursui, sistemingai dirbę ne vienerius metus. Ypač maloniai nustebino Vilniaus Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos ir Užupio gimnazijos jaunųjų kolegų, parengtų muzikos mokytojos ekspertės Nijolės Žylienės, profesionalumas. Labai dėmesingai mus priėmė Vilniaus Basanavičiaus vidurinės mokyklos vadovai ir organizatoriai, buvo suteiktos geros sąlygos.

Nuoširdžiai dėkoju konkurso vertinimo komisijos narei, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos lektorei, garsiai dainininkei Gintarei Skėrytei, atkreipusiai į mane dėmesį, įvertinusiai mano dainavimą, sukurtą įvaizdį ir apdovanojusiai vertingu asmeniškai įsteigtu prizu.

Norėčiau padėkoti savo koncertmeisteri, Raseinių meno mokyklos mokytojai metodininkei Jūratei Daugėlienei, už nuoširdų, kūrybišką darbą. Bet labiausiai dėkinga savo vadovei Ariogalos Gimnazijos vyresniajai mokytojai Lilijanai Šimkūnienei už sistemingą ir profesionalų darbą ruošiant mane ne vienam konkursui, taip pat savo mamai Laimutei Neverdauskienei už moralinę ir materialinę paramą visur ir visada.

Edita Neverdauskaitė, Ariogalos gimnazijos moksleivė

Įvykęs Respublikinis patriotinės dainos solinio dainavimo konkursas, skirtas Sąjūdžio metams, - tikslingas ir savalaikis renginys šiandien taip aktualiaje jaunosios kartos patriotinio ugdymo efektyvinimo, tautinio identiteto stiprinimo kontekste. Tarp svarbiausių šio konkurso tikslų – jaunimo patriotiškumo, poreikio tautinėms vertybėms ugdymas. Ne veltui egzistuoja posakis, jog tauta be tradicijų tęstinumo, be liaudies muzikos yra tauta be savo veido. O jaunimas kaip tik ir turi perimti, tęsti, saugoti tautos dvasines vertybes. Džiugu, jog konkurse patriotiškumas buvo išreiškiamas įvairiais aspektais: skambėjo puikiai interpretuotos lietuvių liaudies dainos *a cappella*, profesionalių lietuvių kompozitorių harmonizuotos dainos, patriotinio turinio kūriniai. Jaunieji atlikėjai iš šalies pagrindinių, vidurinių mokyklų, gimnazijų buvo gerai parengti, o konkursas - organizuotas puikiai.

Tikėtina, jog patriotizmo idėja, įprasminama šiame konkurse, bus plėtojama ir ateityje. Turbūt nesuklysiu pasakiusi, jog konkurso dalyviai - solistai, jų pedagogai, nuoširdžiai organizatorių priimti, mielai dalyvautų tokia renginyje ir perspektyvoje. Padėka jiems.

Jūratė Daugėlienė, Raseinių meno mokyklos mokytoja metodininkė, koncertmeisterė metodininkė

Lapkričio 15 dieną Vilniaus Jono Basanavičiaus vidurinėje mokykloje vyko Respublikinis patriotinės dainos konkursas, skirtas Sąjūdžio dvidešimtmečiui. Jame dalyvavo vienuolika konkursantų – Vilniaus ir įvairių Lietuvos mokyklų moksleivių. Konkursas buvo akademinės krypties – jame jaunieji dainininkai turėjo parodyti savo vokalinius gebėjimus. Pirmiausia reikėtų padėkoti mokytojams, kurie parinko gerai žinomus chrestomatinius klasikinius kūrinius – harmonizuotas lietuvių liaudies dainas „Pamylėjau vakar“, „Raibi gaideliai“, „Už jūrių marių“ ar B. Dvariono „Žvaigždutė“, T. Giordani „Caro mio ben“, J. Bramso „Lopšinę“ ir pan., kurie anksčiau nuolat skambėdavo per radiją, – su jais, galima sakyti, išaugo ne viena lietuvių karta.

Moksleiviai, kurie dabar juos atliko, vargu ar yra girdėję tuos sovietinių laikų radijo įrašus, tad buvo be galo įdomu, kaip jie interpretuos vyresniajai kartai gerai žinomus kūrinius. Klausantis buvo akivaizdu, kad jaunieji dainininkai stropiai rengėsi konkursui ir visi, kiek leido jėgos, bandė atskleisti ir dainuojamo kūrinio grožį ir savo vokalines galimybes. Tiesa, oras dainininkams buvo visai nepalankus – diena lietinga, tad kai kurių galimybes ribojo kiek prikimę balsai. Tačiau man didelį malonumą paliko ypač liaudies dainos, kai dainininkas ar dainininkė, pritariant fortepijonui, sudarydavo darnų ansamblį: harmoningas balso ir akordų skambesys sukurdavo nepakartojamą atliekamo kūrinio dvasią. Buvo ypač malonu patirti, kad vaikai geba perteikti ne tik natas, bet ir tam tikrus muzikinių frazių niuansus, bando muzikuoti kaip tikri dainininkai. Tiesa, tai ne visiems vienodai sekėsi. Man įstrigo šių mokinių atliekamos liaudies dainos: Editos Neverdauskaitės (Ariogalos gimnazija) „Bernužėli kareivėli“ – raiškus atlikimas *a cappella*, Jelenos Prusakovos (Vilniaus Jono Basanavičiaus vidurinė mokykla) „Pamylėjau vakar“ – labai įtaigiai atlikta, pagauta dainos nuotaika, Karolio Bukanto (Vilniaus rajono Rudaminos „Ryto“ gimnazija) „Per Širvintėlės miestelį“ – gražus dainavimas, kurio pradžioje kiek trūko tikslaus intonavimo. Tiesą sakant, per pastaruosius metus bent jau man neteko išgirsti, kad viešumoje mokinys atliktų harmonizuotą liaudies dainą. O čia jų buvo visas pluoštas – tikra staigmena!

Buvo malonu išgirsti ir žinomus klasikos kūrinius. Iš jaunystės man įstrigusios jų interpretacijos, pavyzdžiui, B. Dvariono „Žvaigždutės“, kurią atlikdavo Beatričė Grincevičiūtė. Ingrida Kuraitė (Šakių „Žiburio“ gimnazija) gana gerai padainavo šį kūrinį, įveikė jo aukštąsias natas, tačiau, atrodo, kad jos muzikavimui kiek trūko įtaigos. Panašiai ir Pauliui Rasokaičiui (Vilniaus Simono Daukanto vidurinė mokykla), atlikusiam T. Giordani „Caro mio ben“, nepaisant išpūdingo aukštos natos tęsimo, dėl kurio susilaukė aplodismentų, kiek stigo jėgų atskleisti šio kūrinio žavesį, matyt, ir dėl objektyvių priežasčių – besiformuojančio po mutacijos balso. Vokiškai dainavusios merginos sunkiai dorojosi su tekstu, kuris klausytojams liko neaiškus. Beje, nepakankamai aiškus teksto tarimas dainuojant buvo daugelio dainininkų bėda. Manychiau, kad tai atspindi menką rūpinimąsi šnekamosios kalbos kultūra mokykloje: per pamokas mokiniai neaiškiai skaito, pusbalsiu neaiškiai atsakinėja ir pan. Trūko renginiui ir įtaigesnio, raiškesnio vedėjų žodžio. Tačiau šie trūkumėliai nesumenkina renginio vertės.

Respublikinis patriotinės dainos konkursas parodė, kad esama mokytojų, kurie negailėdami jėgų perduoda elitinę kultūrą mokiniams. Išskirtinio dėmesio nusipelnė mokytoja ekspertė Nijolė Žylienė, paruošusi konkursui gražų būrį mokinių, atlikusių skirtingus kūrinius. Mokinius ugdyti gerais kūriniais – šventa mokytojo pareiga, net jei tie kūriniai dabar gal ir nėra

labai populiarūs dėl užplūdusios mūsų kraštą žemo lygio masinės kultūros. Atsvara jai šis elitinis renginys, mokykloje atgaivinantis solinio akademinio dainavimo tradiciją. Duok, Dieve, kad konkursas vyktų reguliariai ir kad į jį įsitrauktų kuo daugiau muzikuojančių mokinių.

Vidas Garliauskas,
Vilniaus Abraomo Kulviečio vidurinės mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytojas

Raseinių rajono Ariogalos gimnazijos vyresnioji muzikos mokytoja Lilijana Šimkūnienė nuoširdžiai dėkoja Vilniaus Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos ir Vilniaus Užupio gimnazijos mokytojai ekspertei, Vilniaus kolegijos lektorei Nijolei Žylienei. Mokytoja nustebino puikiai paruoštais solistais. Net penkis solistus mokytoja ekspertė Nijolė Žylienė paruošė šiam konkursui, iš kurių net dvi solistės tapo konkurso laureatėmis. Mokytoja parodė savo puikų meninį skonį, profesionalumą, pedagoginę kompetenciją. Nuoširdžiai dėkoju už gerai organizuotą renginį, kompetentingą vertinimo komisiją, šiltą ir jaukų priėmimą J.Basanavičiaus vidurinėje mokykloje. Malonu prisiminti šias nuostabias renginio akimirkas, kurios įkvėpė mane prasmingiems darbams. Taigi dainuokime kuo daugiau ir visada, tyliai sau, savyje ir garsiai kitiems, tęskime tautos dainavimo tradicijas, ir mums bus geriau, saugiau, ramiau gyventi, lengviau spręsimė visas problemas, gyvenimas bus gražesnis ir prasmingesnis, gražesnė taps ir visa Lietuva.

Pagarbiai Lilijana Šimkūnienė